

15η ΕΛΛΗΝΟ-ΣΕΡΒΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΦΙΛΙΑΣ

«Ζήτω η Ελλάδα!». «Ζήτω η Σερβία!». «Ζήτω η Ορθοδοξία και η Φιλία μας!».

Αυτά ήταν τα κεντρικά συνθήματα της «15ης Ελληνο-Σερβικής Ορθόδοξης και Πολιτιστικής Ημέρας Φιλίας» που πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία την περαιτέρω Κυριακή 21 Σεπτεμβρίου στην Σερβική Ορθόδοξη Ενορία-Σχολική Κοινότητα του «Άγιου Αρχιδιακόνου Στεφάνου» στο δυτικό προάστιο του Σύνδενου, Rooty Hill, επί των οδών Hyatts και Woodstock. Η εκδήλωση διεξάγεται κάθε έτος από το 1994, με πρωτοβουλία πάντα της Σερβικής παροικίας του Σύνδενου και της εν λόγω Ορθόδοξης Ενορίας-Σχολικής Κοινότητας για να εκφράσουν οι Σέρβοι την αγάπη τους προς τους Έλληνες Ελλάδας, της Κύπρου, της Αυστραλίας και της Διασποράς γενικά για την αμεριστή και ανεκτίμητη ανθρωπιστική και όχι μόνο, βοήθειά τους προς τον δοκιμαζόμενο Σερβικό λαό στην τέως Γιουγκοσλαβία κατά την διάρκεια του τραγικού εμφυλίου πολέμου στα διάφορα γιουγκοσλαβικά εδάφη. Ιδιαίτερα η βοήθεια στους Σέρβους της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης στα μέσα της δεκαετίας του 1990, ήταν σημαντικότατη. Η ελληνική βοήθεια συνέχιστηκε αμείσωτη και το 1999 κατά την διάρκεια της αμερικανονατοϊκής βομβιστικής επίθεσης κατά του Βελιγραδίου και άλλων Σερβικών πόλεων και περιοχών. Μάλιστα τότε, οι απανταχού Έλληνες και βεβαίως οι Έλληνες του Σύνδενου και της Αυστραλίας, πραγματοποιούσαν μεγάλα συλλαλητήρια κατά των Ηνωμένων Πολιτειών και του ΝΑΤΟ για τις άδικες επιθέσεις κατά του Σερβικού λαού. Η ελληνική βοήθεια συνεχίζεται ακόμη και στις σημερινές μέρες σε τακτά διαστήματα με την φιλοξενία ορφανών σερβόπουλων σε μέρη της Μακεδονίας, του Αιγαίου, της Πελοποννήσου και σ' άλλες ελληνικές περιοχές απαλύνοντας έτσι, όσο είναι εφικτό, τις τραυματικές εμπειρίες σ' αυτές τις αγνές σερβικές παιδικές ψυχές.

Η «15η Ελληνο-Σερβική Ορθόδοξη και Πολιτιστική Ημέρα Φιλίας» ξεκίνησε το πρώτο όπου αρκετοί Σέρβοι και Έλληνες συγκεντρώθηκαν στο Rooty Hill με έντονα αισθήματα πατριωτισμού και αλληλοεκτίμησης ο ένας προς τον άλλον σφυρηλατήσοντας για μια ακόμη φρούρια, τις στενότατες θρησκευτικές, ιστορικές, πολιτιστικές και γεωγραφικές σχέσεις του ελληνικού και σερβικού λαού, της ελληνικής και σερβικής παροικίας του Σύνδενου και Νέας Νότιας Ουαλίας.

Μετά την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του «Άγιου Αρχιδιακόνου Στεφάνου», ναός που θυμίζει έντονα ξωκλήσι σ' ελληνικής επαρχίας, Σέρβοι και Έλληνες μετέβηκαν στην τεράστια διπλανή ενοριακή αίθουσα για το μεσημεριανό και την πραγματοποίηση του πολιτιστικού μουσικοχορευτικού προγράμματος. Στην είσοδο κυμάτιζαν δυο τεράστιες σημαίες, η ελληνική και η σερβική. Το πρόγραμμα ξεκίνησε με τους εθνικούς ύμνους της Αυστραλίας, Ελλάδας και Σερβίας. Στην συνέχεια,

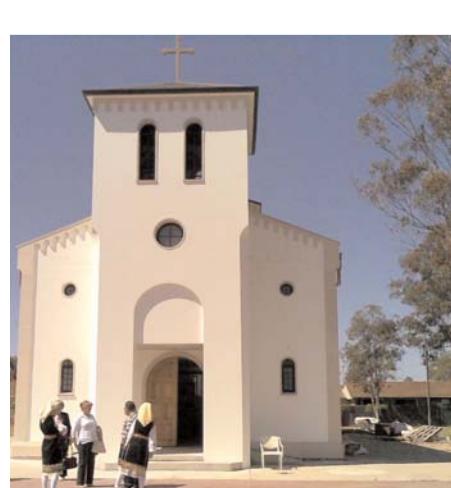
ιερέας της εν λόγω ενορίας, πάτερ Srbojub Miletic ευλόγισε την ημέρα με προσευχή στην σερβική γλώσσα ενώ εξέφρασε την ευγωμοσύνη του για μια ακόμα αφορά προς τους Έλληνες για την αρωγή τους προς τους δοκιμαζόμενους Σέρβους στην τέως Γιουγκοσλαβία. Το πολυπληθές κοινό καλωσόρισε ο αντιπρόεδρος της Σερβικής Ορθόδοξης Ενορίας-Σχολικής Κοινότητας του «Άγιου Αρχιδιακόνου Στεφάνου» κας Ilijia Glisic. Ο κας Glisic στον σύντομο χαιρετισμό του επισήμανε το γεγονός της ανεκτίμητης βοήθειας των απανταχού Ελλήνων στην ανακούφιση των Σέρβων κατά την διάρκεια της πολεμικής σύρραξης στην τέως Γιουγκοσλαβία στα μέσα της δεκαετίας του 1990 καθώς και κατά την διάρκεια της ανελέητης αμερικανονατοϊκής επίθεσης λίγα χρόνια αργότερα. Η επίθεση αυτή καταπλάκιζε την χώρα σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας βαριά ή ελαφριά απλούς πολίτες της Σερβίας. Όπως είπε, οι Έλληνες ήταν ο μόνος λαός που συμπαραστάθηκε στους Σέρβους στην πάλαι ποτέ Γιουγκοσλαβία σε μέγιστο βαθμό και αυτό λόγω των άρρωτων δεσμών μεταξύ των δύο λαών που ξεκίνησε από την Βυζαντινή Αυτοκρατορία ως την σημερινή εποχή.

Στην συνέχεια το ελληνοσερβικό μουσικοχορευτικό πρόγραμμα ανέλαβαν οι τελετάρχες Δημήτρης Καμετόπουλος στα ελληνικά και στα αγγλικά και μια δαισκάλα της Σερβικής παροικίας του Σύνδενου Sonja Stefanovic στα σερβικά. Ο κας Καμετόπουλος σε τακτικά διαστήματα, δοκίμαζε τις γλωσσικές του ικανότητες και στα σερβικά με δόση χιούμορ κατά την διάρκεια της παρουσίασης του τετράωρου μουσικοχορευτικού προγράμματος ενώ έκανε κάθε φρούριο ολιγόλεπτες αναφορές στους κύριους σταθμούς της Ιστορίας, όπου Έλληνες και Σέρβοι συμμαχούσαν πολεμώντας κοινούς εχθρούς στα Βαλκάνια ή είχαν αλληλοεπίδραση οι μεν στους δε, όχι μόνο στον πολιτισμό, στις τέχνες, στα σύμβολα και στην πολιτική αλλά ακόμα και στο αθλητισμό με αρκετές ομάδες ποδοσφαίρου μεταξύ των δύο χωρών νάχουν κοινά στοιχεία και σύμβολα. Σημαντικό όμως είναι, όπως ανέφερε ο κας Καμετόπουλος ο μεγάλος αριθμός επισκεπτών πολιτών της Σερβίας για παραθερισμό στην Ελλάδα και ιδιαίτερα στην Μακεδονία και ειδικότερα στην Θεσσαλονίκη και Χαλκιδική.

Η εμφάνιση των συγκροτημάτων έγινε στην μεγάλη καλύτητη εξέδρα όπου

είχε σημαιοστολιστεί με σερβικές, μαυροβουνιώτικες, ελληνικές και κυπριακές σημαίες καθώς και με το σύμβολο της Μακεδονίας, το αιστέρι της Βεργίνας και με την σημαία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εμφανίστηκαν αρκετά ντόπια σερβικά χορευτικά συγκροτήματα από διάφορα προάστια του Σύνδενου τα οποία έκαναν εντυπωσιακά σύνοπτα με παραδοσιακούς πηδηχτούς χορούς από όλα τα μέρη της Σερβίας-Μαυροβουνίου, της Βοϊβοντίνας, του Σαντζάκ, της Σουμαδίας, Βλαχίας και άλλων περιοχών της τέως Γιουγκοσλαβίας. Ήχοι βαλκανικού πλημμύρισαν την αίθουσα που άλλοτε ακούγονταν «καθαρά» σερβικοί, άλλοτε βλάχικοι, άλλοτε βουλγαρικοί και άλλοτε σλαβομακεδονικοί, γεγονός που επιβεβαιώνει την αλληλοεπιρροή μεταξύ του μουσικού μωσαϊκού της βαλκανικής χερσονήσου. Ιδιαίτερη και ευχάριστη έκπληξη αποτέλεσε όμως η εμφάνιση του πρώτου σερβικού χορευτικού συγκροτήματος «Σεισμός» της Νέλλης Κορδάκης και του Χαράλαμπου Κλαυδίου και κατενθουσίασε τους πάντες. Μερικοί μάλιστα είπαν ότι το εν λόγω χορευτικό «ταρακούνησε» τον χώρο με την παρουσία του και τις κινήσεις του και επάξια αυτονομάζεται «σεισμός». Σε καθένα από τους χορογράφους, Έλληνες και Σέρβους, δόθηκε από την συνδιοργανώτρια Ljubica Ridley και μια μεγάλη αναμνηστική εικόνα της Σερβικής Εκκλησίας του «Άγιου Αρχιδιακόνου Στεφάνου». Την γιορτή επιλόγησε και πάλι ο Αντιπρόεδρος της Σερβικής Ενορίας του Rooty Hill, Ilijia Glisic, ο οποίος ευχαρίστησε όλα τα χορευτικά συγκροτήματα, τους παρουσιαστές Δημήτρη Καμετόπουλο και την γενική συντονίστρια του προγράμματος Ljubica Ridley για την ακούραστη προεργασία τους για την επιτυχία της ημέρας. Με τις αναφορές του ξανά στις άρρωτες ιστορικές, γεωγραφικές, πολιτιστικές και ιδιαίτερα θρησκευτικές σχέσεις μεταξύ των δύο λαών και παροικιών και στην ανεκτίμητη βοήθεια των Ελλήνων στην δοκιμαζόμενη Σερβία και στο λαό της τα τελευταία χρόνια, η γιορτή συνέχιστηκε με ένα δίωρο μουσικό ξεφάντωμα για τους παραβούσκομενους με παραδοσιακά μακεδονικά, πελοποννησιακά και κυπριακά τραγούδια αλλά και μοντέρνα και σερβικά τραγούδια. Μάλιστα η εξέδρα γέμισε από Ελληνόπουλα και Σερβόπουλα όπου χόρευαν μαζί. Το επόμενο ραντεβού της «16ης Ελληνο-Σερβικής Ορθόδοξης & Πολιτιστικής Ημέρας Φιλίας» κλείστηκε για την επόμενη άνοιξη, στα μέσα του Σεπτεμβρίου του 2009 στην ίδια εκκλησία και στον ίδιο ενοριακό χώρο στο Rooty Hill.

**«ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΔΑ!-
ΖΗΤΩ Η ΣΕΡΒΙΑ!»
«ΖΗΤΩ Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ
ΚΑΙ Η ΦΙΛΙΑ ΜΑΣ!»
«LONG LIVE SERBIA!
LONG LIVE GREECE!»
“LONG LIVE ORTHODOXY
AND OUR FRIENDSHIP!”**